

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на
прокурора Николова, като разгледа дело номер **8074** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Румяна Лилова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от
Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ
от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба вх. № 19851 от 21.08.2012 г. по описа на
Административен съд София – град (АССГ), подадена от Столична
здравноосигурителна каса, чрез процесуалния представител – юрисконсулт М. Ц. А.,
срещу Съдебно решение без номер от 30.07.2012 г., постановено от Софийския
районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95 състав по нахд 1323/2012 г., с
което е отменено Наказателно постановление (НП) № РД 13 – 1071 от 22.12.2011 г.,
издадено от директора на Столична здравноосигурителна каса (СЗОК). С последното,
на основание чл. 105а, ал. 3 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) на [фирма] ([фирма]) са наложени две имуществени санкции в размер на по 250,00 (двеста и петдесет) лв. всяка, за извършени нарушения на чл. 29, т. 5 от Национален рамков договор за медицински дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз (НРД за МД) за 2011 г. (отм.), във връзка с чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО.

В касационната жалба се навежда довод за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка, поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс

(НПК). Касаторът поддържа, че решението е незаконосъобразно, неправилно, необосновано и некомпетентно изготвено. Моли неговата отмяна и потвърждаване на спорното НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът се представлява от редовно упълномощения адвокат П., която от негово име оспорва касационната жалба. По същество моли обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. Не е налице соченото в жалбата касационно основание – нарушение на закона.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу спорното НП. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване. След обсъждане на събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства въззивният съд е възприел за установена следната фактическата обстановка:

При извършената от свидетелката Б. проверка в [фирма] се установило, че по клинична пътека 52 „Остра и изострена хронична сърдечна недостатъчност 3 и 4 функционален клас без механична вентилация” по отношение на двама пациенти, в документацията била отразена терапия с медикаменти „К.” и „С.”. По време на техния болничен престой не били изписвани такива медикаменти съгласно изискванията на Наредба № 4 на Министерство на здравеопазването. На 21.10.2011 г. срещу [фирма] е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че при извършена финансова проверка на 05.10.2011 г. са констатирани нарушения свързани с условията и реда за оказване на медицинска помощ по клинична пътека (КП) № 052 „Остра и изострена хронична сърдечна недостатъчност 3 и 4 функционален клас без механична вентилация” – 1. ИЗ № 10032 на задължително здравно осигурено лице (ЗЗОЛ) О. Б. Ц. (21.08.2011 г. – 29.08.2011 г.) в декурзусите на история на заболяването, температурния лист и в епикризата е отразена терапия с медикамента „К.”. В предоставената справка за предписани и отпуснати от болнична аптека при лечебното заведение лекарствени продукти на ЗЗОЛ по време на болничния престой не е изписан този медикамент. Липсва и книга на заведени и отпуснати дарения на медикаменти. Няма данни лечебното заведение да е предоставило на ЗЗОЛ съответния лекарствен продукт; 2. ИЗ № 1385 на ЗЗОЛ Г. Г. Т. (28.01.2011 г. – 04.02.2011 г.) в декурзусите на история на заболяването, температурния лист и в епикризата е отразена терапия с медикамента „С.”. В

предоставената справка за предписани и отпуснати от болнична аптека при лечебното заведение лекарствени продукти на ЗЗОЛ по време на болничния престой не е изписан този медикамент. Липсва и книга на заведени и отпуснати дарения на медикаменти. Няма данни лечебното заведение да е предоставило на ЗЗОЛ съответния лекарствен продукт. В АУАН е посочено, че така описаното представлява нарушение на чл. 29, т. 5 НРД за МД за 2011 г., във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО. Въз основа на така съставения АУАН е издадено и спорното НП, с което на основание чл. 105а, ал. 3 ЗЗО, на ответника по касация са наложени две имуществени санкции в размер на по 250,00 лв. за нарушения на чл. 29, ал. 5 НРД за МД за 2011 г., във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмените доказателства, които се съдържат в административнонаказателната преписка и гласни доказателствени средства – показанията на свидетелката Б. (актосъставител в хода на административнонаказателното производство).

При така установеното от фактическа страна въз основа на посочените доказателства и доказателствени средства, въззивният съд е направил правния извод за незаконосъобразност на спорното НП и го е отменил. За да постанови този правен резултат, съдът е изложил съображения, че при съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до опорочаване на тези актове и са ограничили правото на защита на нарушителя. Въззивният съд е намерил това нарушение за достатъчно основание за отмяна на процесното НП като незаконосъобразно, без да разглежда спора по същество. Съдът е констатирал недопустимо несъответствие и противоречие между фактическото описание на вменените нарушения и дадената им правна квалификация. Според съда неясно е за какво именно нарушение е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника по касация. Районният съдия е съобразил сочените за нарушени разпоредби на чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО и чл. 29, т. 5 НРД за МД за 2011 г. и даденото в АУАН и НП фактическо описание на нарушенията. Съгласно изложеното там е видно, че в медицинската документация е отразена терапия с определени медикаменти, за които няма данни да са били отпуснати от болничната аптека при лечебното заведение и няма данни последното да е предоставило на ЗЗОЛ съответния лекарствен продукт. Предвид това съдът е счел, че не е възможно да се разбере какви точно нарушения са извършени от ответника по касация по причина съдържащото се неясно и противоречиво описание на твърдяното нарушение – не е ясно дали се касае за неспазване на реда и условията на оказаната болнична помощ, за неправилното и документиране или за неоснователно финансиране. Така соченото е довело до невъзможност санкционираният субект да разбере за какво е наказан, поради което ограничено се явява правото му на защита. Това е счетено от районния съдия за достатъчно основание за отмяна на обжалваното НП. Нарушението е квалифицирано като съществено и от категорията на тези, които не могат да бъдат преодоляни по реда на чл. 53, ал. 2 ЗАНН.

Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е законосъобразно и правилно. То не страда от наведеното касационно основание – нарушение на закона. Процесуалните права на страните не са били ограничени и нарушени, а решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Ето защо, касационната жалба

е неоснователна, а обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

След като съобрази относимите към спорната хипотеза нормативни разпоредби и издадените в хода на административнонаказателното производство АУАН и НП, настоящият състав на АССГ намира за правилен и законосъобразен крайния извод на СРС, че обжалваният пред него санкционен акт е издаден при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което представлява самостоятелно основание за отмяна на НП, без да се разглежда спора по същество.

Видно от направения в процесния АУАН запис е посочено, че в декурзусите на история на заболяването на О. Ц., температурния лист и в епикризата е отразена терапия с медикамента „К.“. В предоставената справка за предписани и отпуснати от болнична аптека при лечебното заведение лекарствени продукти на ЗЗОЛ по време на болничния престой не е изписан този медикамент. Липсва и книга на заведени и отпуснати дарения на медикаменти. Няма данни лечебното заведение да е предоставило на ЗЗОЛ съответния лекарствен продукт. Посочено е също, че в декурзусите на история на заболяването на Г. Т., температурния лист и в епикризата е отразена терапия с медикамента „С.“. В предоставената справка за предписани и отпуснати от болнична аптека при лечебното заведение лекарствени продукти на ЗЗОЛ по време на болничния престой не е изписан този медикамент. Липсва и книга на заведени и отпуснати дарения на медикаменти. Описаното е индивидуализирано от актосъставителя и от административнонаказващият орган като две нарушения на чл. 29, т. 5 НРД за МД за 2011 г. и във вр. с чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО.

Съгласно чл. 29, т. 5 НРД за МД за 2011 г. (отм.) изпълнителите на медицинска помощ се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на консумативи за определени клинични пътеки, в които изрично е посочено. Разпоредбата на чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 ЗЗО разписва, че НРД съдържат: т. 2. отделните видове медицинска помощ по чл. 45 ЗЗО и т. 3. условията и реда за оказване на помощта по т. 2.

Предвид така очертаната правна регламентация, правилна е констатацията на районния съдия, че във фактическото описание на нарушенията не се твърди, че от осигурените лица е изисквано някакво плащане или доплащане за дейност, която е заплатена от НЗОК. Предвид това законосъобразен е изводът, че не е налице ясно и непротиворечиво описание на това в какво се изразяват вменените нарушения и кои именно правни разпоредби са нарушени с деянията приписани на ответника по касация.

Изложеното дава основание за отмяна на НП, без да се обсъждат въпросите по същество. Несъответствието и противоречието между фактическото описание на вменените нарушения и дадената правна квалификация води до неяснота относно повдигнатото административнонаказателно обвинение. Така посоченото нарушение на процесуалните правила в административнонаказателното производство е съществено и е довело до ограничаване правото на защита на ответника по касация още от самото начало на производството, а именно да разбере какво точно нарушение е извършил и да организира адекватно защитата си. [фирма], като привлечено към административнонаказателна отговорност, още от началото на административнонаказателното производство не е било наясно срещу какво именно нарушение следва да се защитава. Актът за установяване на административно нарушение поставя началото на административнонаказателното производство (чл. 36,

ал. 1 ЗАНН), към който момент уличеното лице следва да разбере извършването на какво нарушение му е вменено. Констатираните формални несъответствия в издадените АУАН и в санкционния акт с изискванията на ЗАНН, са довели до незаконосъобразно привличане към административнонаказателна отговорност на ответника по касация, тъй като съществено е било препятствано правото му на защита. Като е разсъждавал в такъв смисъл въззивният съдия е постановил законосъобразен акт.

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като законосъобразно по своя резултат. Районният съд не е допуснал твърдяното в касационната жалба съществено нарушение на процесуалните правила, като без да изследва въпроса по същество и само на формално основание е отменил оспореното НП.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е неоснователна при така наведеното касационно основание, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Съдебно решение без номер от 30.07.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95 състав по нахд 1323/2012 г., с което е отменено Наказателно постановление № РД 13 – 1071 от 22.12.2011 г., издадено от директора на Столична здравноосигурителна каса, с което на основание чл. 105а, ал. 3 от Закона за здравното осигуряване на [фирма] са наложени две имуществени санкции в размер на по 250,00 (двеста и петдесет) лв. всяка, за извършени нарушения на чл. 29, т. 5 от Национален рамков договор за медицински дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2011 г. (отм.), във връзка с чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от Закона за здравното осигуряване.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.